

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/822

2018 m. gegužės 25 d.

kuria dėl privalomų automatinių apmokestinimo srities informacijos, susijusios su praneštiniais tarpvalstybiniais susitarimais, mainų iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 ir 115 straipsnius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) siekiant įtraukti naujas Sąjungos lygmens mokesčių skaidrumo iniciatyvas, per kelerius praėjusius metus Tarybos direktyva 2011/16/ES ⁽³⁾ buvo kelis kartus iš dalies pakeista. Šiame kontekste Tarybos direktyva 2014/107/ES ⁽⁴⁾ nustatytas bendras duomenų teikimo standartas (toliau – BDTS) finansinių sąskaitų informacijai teikti Sąjungoje, kuri parengė Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (toliau – EBPO). BDTS numatytas automatinis keitimasis informacija apie finansines asmenų, kurie nėra rezidentai mokesčių tikslais, sąskaitas, ir nustatoma tokio keitimosi pasauliniu lygmeniu sistema. Direktyva 2011/16/ES buvo iš dalies pakeista Tarybos direktyva (ES) 2015/2376 ⁽⁵⁾, kurioje nustatytas reikalavimas vykdyti automatinius informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus dėl mokesčių mainus, ir Tarybos direktyva (ES) 2016/881 ⁽⁶⁾, kurioje mokesčių administratoriams nustatyta prievolė tarpusavyje automatiškai keistis informacija apie tarptautinių įmonių ataskaitas pagal šalis. Atsižvelgiant į tai, kad kovos su pinigų plovimu informacija gali būti naudinga mokesčių administratoriams, Tarybos direktyva (ES) 2016/2258 ⁽⁷⁾ valstybės narės įpareigos mokesčių administratoriams suteikti prieigą prie deramo klientų tikrinimo procedūrų, kurias finansų įstaigos taiko pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą

⁽¹⁾ 2018 m. kovo 1 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2018 m. sausio 18 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, ir kuria panaikinama Direktyva 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

⁽⁴⁾ 2014 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniiais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).

⁽⁵⁾ 2015 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva (ES) 2015/2376, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniiais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 332, 2015 12 18, p. 1).

⁽⁶⁾ 2016 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/881, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniiais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 146, 2016 6 3, p. 8).

⁽⁷⁾ 2016 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/2258, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su mokesčių institucijų prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos (OL L 342, 2016 12 16, p. 1).

(ES) 2015/849 ⁽¹⁾). Siekiant mokesčių administratoriams suteikti daugiau kovos su agresyviu mokesčių planavimu priemonių, Direktyva 2011/16/ES kelis kartus iš dalies pakeista, tačiau tam tikrus konkrečius su skaidrumu susijusius dabar galiojančios apmokestinimo sistemos aspektus dar reikia patobulinti;

- (2) valstybėms narėms vis sunkiau apsaugoti savo nacionalines mokesčių bazes nuo erozijos, nes mokesčių planavimo struktūros tapo itin sudėtingos, o jas rengiant dažnai naudojamosi aktyvesnio kapitalo ir asmenų judumo vidaus rinkoje teikiamais privalumais. Paprastai tokias struktūras sudaro daugiau nei vieną jurisdikciją apimantys susitarimai, ir jomis naudojantis apmokestinamasis pelnas perkeliamas ten, kur apmokestinimo tvarka yra palankesnė, arba sumažėja bendra mokesčių mokėtojo mokėtina mokesčių suma. Todėl valstybių narių mokesstinės pajamos dažnai gerokai sumažėja, o tai trukdo joms taikyti ekonomikos augimui palankią mokesčių politiką. Todėl labai svarbu, kad valstybių narių mokesčių administratoriai gautų išsamios ir aktualios informacijos apie galimai agresyviuos apmokestinimo susitarimus. Turėdami tokios informacijos tie mokesčių administratoriai galėtų skubiai reaguoti į žalingą mokesčių praktiką ir panaikinti spragas, priimant teisės aktus arba atliekant deramus rizikos vertinimus ir mokesčių auditą. Tačiau tai, kad mokesčių administratoriai nesiima veiksmų dėl susitarimo, apie kurį pranešta, neturėtų reikšti to susitarimo galiojimo ar mokesstinės tvarkos pripažinimo;
- (3) kadangi dauguma galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimų apima daugiau nei vieną jurisdikciją, informacijos apie tuos susitarimus atskleidimas duotų papildomų teigiamų rezultatų, jei ta informacija keistųsi ir valstybės narės. Visų pirma, automatiniai informacijos mainai tarp mokesčių administratorių labai svarbūs, kad tie administratoriai gautų reikiamos informacijos ir galėtų imtis veiksmų, nustatę, kad taikoma agresyvi mokesčių praktika;
- (4) pripažįstant, kad skaidri verslo veiklai plėtoti skirta sistema galėtų padėti kovoti su mokesčių vengimu ir slėpimu vidaus rinkoje, Komisija paraginta imtis iniciatyvų dėl privalomo informacijos apie galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimus atskleidimo, atsižvelgiant į EBPO veiksmų plano dėl mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) projekto 12 veiksmą. Šiame kontekste Europos Parlamentas paragino taikyti griežtesnes priemones tarpininkams, padedantiems rengti susitarimus, kuriuos įgyvendinus gali būti išvengta ir nuslėpta mokesčių. Taip pat svarbu pažymėti tai, kad 2017 m. gegužės 13 d. G 7 Bario deklaracijoje dėl kovos su mokesčiais nusikaltimais ir kitais neteisėtais finansiniais srautais EBPO buvo paprašyta pradėti diskusijas apie tai, kaip būtų galima spręsti susitarimų, kuriais apeinamas reikalavimas teikti duomenis pagal BDTS arba siekiama tikriesiems savininkams suteikti neskaidrių struktūrų priedangą, problemą, kartu apsvairstant tipines privalomas informacijos atskleidimo taisykles, taikant požiūrį, kurio laikytasi dėl mokesčių vengimo susitarimų ir kuris išdėstytas ataskaitoje dėl BEPS 12 veiksmo;
- (5) reikia priminti, kad panašu, jog kai kurie finansų tarpininkai ir kiti mokesčių srities konsultacijų teikėjai aktyviai padėjo savo klientams slėpti pinigus lengvatinio apmokestinimo zonose. Be to, nors Direktyvoje 2014/107/ES nustatytas BDTS yra didelis laimėjimas Sąjungoje kuriant mokesčių skaidrumo sistemą, bent informacijos apie finansines sąskaitas požiūriu jį dar galima tobulinti;
- (6) pranešimai apie tarpvalstybinius galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimus gali veiksmingai padėti kurti sąžiningo apmokestinimo aplinką vidaus rinkoje. Šiuo atžvilgiu tarpininkų įpareigojimas informuoti mokesčių administratorius apie tam tikrus tarpvalstybinius susitarimus, kurie galėtų būti naudojami agresyvaus mokesčių planavimo tikslais, būtų žingsnis tinkama linkme. Siekiant plėtoti visapusiškesnę politiką, taip pat būtų svarbu, kad, po pranešimo, kitas etapas būtų keitimasis mokesčių administratorių turima informacija su kitų valstybių narių mokesčių administratoriais. Tokia tvarka taip pat turėtų padidinti BDTS veiksmingumą. Be to, būtų labai svarbu užtikrinti, kad Komisija gautų tiek informacijos, kiek jos reikia norint patikrinti, ar ši direktyva taikoma tinkamai. Tokia galimybė Komisijai susipažinti su informacija nereiškia, kad valstybės narės atleidžiamos nuo prievolės informuoti Komisiją apie bet kokią valstybės pagalbą;
- (7) pripažįstama, kad galimybių užtikrinti atgrasomąjį pranešimų apie galimai agresyvaus tarpvalstybinio mokesčių planavimo susitarimus poveikį būtų daugiau, jei atitinkama informacija mokesčių administratorius pasiektų ankstyvuju etapu, t. y. kol tokie susitarimai dar faktiškai neįgyvendinti. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių administracijų veiklai, automatiniai informacijos apie tokius susitarimus mainai galėtų būti vykdomi kas ketvirtį;

⁽¹⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

- (8) siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir siūlomoje taisyklių sistemoje išvengti spragų, prievolė pranešti turėtų būti nustatyta visiems subjektams, kurie paprastai dalyvauja rengiant praneštiną tarpvalstybinį sandorį ar seriją tokių sandorių, siūlant juos rinkoje, organizuojant ar administruojant jų įgyvendinimą, taip pat pagalbą ar konsultacijas teikiantiems subjektams. Taip pat nereikėtų pamiršti, kad tam tikrais atvejais tarpininkui prievolė pranešti negalėtų būti nustatoma dėl profesinės paslapties apsaugos arba dėl to, kad tarpininko nėra, pavyzdžiui, jei mokesčių mokėtojas pats rengia ir įgyvendina schemą. Todėl labai svarbu, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių administratoriai neprarastų galimybės gauti informacijos apie su mokesčiais susijusius susitarimus, kurie gali būti susiję su agresyviu mokesčių planavimu. Dėl tos priežasties prievolė pranešti tokiais atvejais turėtų būti perkelta mokesčių mokėtojams, kuriems susitarimas yra naudingas;
- (9) per daugelį metų agresyvaus mokesčių planavimo susitarimai kito ir darėsi vis sudėtingesni, yra nuolat keičiami ir tikslinami, reaguojant į apsaugines atsakomąsias mokesčių administratorių priemones. Atsižvelgiant į tai, užuot apibrėžus agresyvaus mokesčių planavimo sąvoką, veiksmingiau būtų pasistengti apibūdinti galimai agresyvius mokesčių planavimo susitarimus, sudarant sąrašą sandorių savybių ir elementų, įtikinamai rodančių, kad gali būti vykdoma mokesčių vengimo ar piktnaudžiavimo jais praktika. Tie rodikliai vadinami požymiais;
- (10) atsižvelgiant į tai, kad pirminis šios direktyvos tikslas, susijęs su pranešimais apie tarpvalstybinius galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimus, turėtų būti užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, labai svarbu, kad Sąjungos lygmeniu būtų reguliuojama tik tiek, kiek tai būtina numatytiems tikslams pasiekti. Dėl šios priežasties visos bendros taisyklės dėl pranešimo turėtų būti taikomos tik tarpvalstybiniais atvejais, t. y. atvejais, kurie susiję su keliomis valstybėmis narėmis arba su valstybe nare ir trečiaja šalimi. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į galimą poveikį vidaus rinkos veikimui, galima pateisinti būtinybę priimti bendrą taisyklių rinkinį, užuot palikus klausimą spręsti nacionaliniu lygmeniu. Valstybės narės galėtų imtis papildomų panašaus pobūdžio nacionalinių reikalavimų teikti duomenis priemonių, tačiau bet kokia surinkta papildoma informacija, viršijanti tai, ką reikalaujama pranešti pagal šią direktyvą, neturėtų būti automatiškai perduodama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Tokia informacija galėtų būti keičiamasi pateikus prašymą arba savo iniciatyva, laikantis taikytinų taisyklių;
- (11) atsižvelgiant į tai, kad susitarimai, apie kuriuos turi būti pranešama, turėtų būti tarpvalstybinio pobūdžio, atitinkama informacija būtų svarbu dalytis su kitų valstybių narių mokesčių administratoriais, siekiant užtikrinti, kad ši direktyva kuo veiksmingiau padėtų atgrasyti nuo agresyvaus mokesčių planavimo praktikos. Mechanizmas, taikomas keistis informacija apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, turėtų būti taikomas ir privalomiems automatiniais praneštinis informacijos apie galimai agresyvaus mokesčių planavimo tarpvalstybinius susitarimus mainams tarp mokesčių administratorių Sąjungoje;
- (12) siekiant sudaryti palankesnes automatinės informacijos mainų sąlygas ir efektyviau naudoti išteklius, mainai turėtų būti vykdomi per Sąjungos sukurtą bendrąjį ryšio tinklą. Tai reiškia, kad informacija būtų įrašoma į saugų centrinių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje registrą. Valstybės narės turėtų įgyvendinti tam tikras praktines nuostatas, įskaitant priemones, kuriomis būtų nustatyta standartinė forma ir taip būtų standartizuotas visos reikiamos informacijos teikimas. Tai taip pat reiškia, kad turėtų būti nustatyti su numatytais informacijos mainais susiję kalbiniai reikalavimai ir atitinkamai atnaujintas bendrasis ryšio tinklas;
- (13) siekiant sumažinti mokesčių administratoriams ir tarpininkams tenkančias išlaidas bei administracinę naštą ir užtikrinti šios direktyvos veiksmingumą atgrasant nuo agresyvaus mokesčių planavimo praktikos, automatinės informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus mainų Sąjungoje apimtis turėtų būti derinama su tarptautiniais pokyčiais. Turėtų būti nustatytas konkretus požymis, kuriuo remiantis būtų sprendžiama susitarimų, kuriais apeinami prievolės teikti informaciją, įskaitant automatinis informacijos mainus, problema. Kalbant apie tą požymį, susitarimai dėl automatinės finansinių sąskaitų informacijos mainų pagal BDTS turėtų būti laikomi lygiaverčiais prievolėms teikti informaciją, nustatytoms Direktyvos 2014/107/ES 8 straipsnio 3a dalyje ir jos I priede. Įgyvendindamos tas šios direktyvos dalis, kuriose kalbama apie susitarimų dėl BDTS taikymo vengimo ir susitarimų, apimančių juridinius asmenis ar juridines struktūras ar kitas panašias struktūras, problemos sprendimą, valstybės narės iliustravimo ar aiškinimo tikslais galėtų pasinaudoti EBPO nuveiktu darbu, konkrečiau – tipinėmis privalomomis informacijos atskleidimo taisyklėmis, siekiant spręsti susitarimų dėl BDTS taikymo vengimo ir neskaidrių lengvatinio apmokestinimo struktūrų problemas, ir jų komentarais, kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas visose valstybėse narėse, tiek, kiek tie tekstai yra suderinami su Sąjungos teisės nuostatomis;

- (14) nors tiesioginis apmokestinimas ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau tikslinga pateikti nuorodą į pelno mokesčio tarifą, lygų arba beveik lygų nuliui, tik tam, kad būtų aiškiai apibrėžta požymio, kuris taikomas susitarimams, apimantiems tarpvalstybinius sandorius, apie kuriuos pagal Direktyvą 2011/16/ES turėtų pranešti tarpininkai arba, atitinkamai, mokesčių mokėtojai ir apie kuriuos kompetentingos institucijos turėtų automatiškai keistis informacija, taikymo sritis. Be to, tikslinga priminti, kad agresyvaus mokesčių planavimo tarpvalstybiams susitarimams, kurių pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų yra gauti mokesstinės naudos, kuri prieštarauja taikytinos mokesčių teisės esmei ar tikslui, taikoma bendra kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, kaip nustatyta Tarybos direktyvos (ES) 2016/1164 ⁽¹⁾ 6 straipsnyje;
- (15) siekdamas pagerinti šios direktyvos veiksmingumo perspektyvas, valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už nacionalinių taisyklių, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, pažeidimus. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (16) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos, visų pirma nuostatų dėl automatinės informacijos mainų tarp mokesčių administratorių, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti standartinę formą su ribotu skaičiumi komponentų, įskaitant lingvistines nuostatas. Dėl tos pačios priežasties Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti praktines nuostatas, būtinas centriniam administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje registruui atnaujinti. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (17) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ 28 straipsnio 2 dalį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu. Bet koks asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą turi atitikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽⁴⁾ ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001;
- (18) šioje direktyvoje užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje;
- (19) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. pagerinti vidaus rinkos veikimą atgrasant nuo tarpvalstybinių agresyvaus mokesčių planavimo susitarimų, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl to, kad ši direktyva susijusi su schemomis, kurių galima paskirtis yra pasinaudoti rinkos trūkumais, atsirandančiais dėl skirtingų nacionalinių mokesčių taisyklių tarpusavio sąveikos, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti, ypač atsižvelgiant į tai, kad ji taikoma tik tarpvalstybinio pobūdžio susitarimams, susijusiems su keliomis valstybėmis narėmis arba su valstybe nare ir trečiaja šalimi;
- (20) todėl Direktyva 2011/16/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2011/16/ES iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirmos pastraipos 9 punktą iš dalies keičiamas taip:

i) a papunktis pakeičiamas taip:

„a) 8 straipsnio 1 dalyje ir 8a, 8aa bei 8ab straipsniuose – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos teikimas kitai valstybei narei iš anksto nustatytais reguliariais intervalais be išankstinio prašymo. 8 straipsnio 1 dalyje nuoroda į turimą informaciją yra nuoroda į informaciją, kuri yra informaciją teikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;“;

⁽¹⁾ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽⁴⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

ii) pirmos pastraipos c papunktis pakeičiamas taip:

„c) šios direktyvos nuostatose, išskyrus 8 straipsnio 1 ir 3a dalis, 8a, 8aa ir 8ab straipsnius, – sistemingas šio punkto a ir b papunkčiuose nurodytos iš anksto nustatytos informacijos teikimas.“;

iii) antroje pastraipoje pirmas sakiny pakeičiamas taip:

„8 straipsnio 3a ir 7a dalyse, 21 straipsnio 2 dalyje bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse bei IV priede terminų reikšmė yra apibrėžta I priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse.“;

b) papildoma šiais punktais:

„18. tarpvalstybinis susitarimas – keliuose valstybėse narėse arba valstybėje narėje ir trečiojoje šalyje sudarytas susitarimas, atitinkantis bent vieną iš šių sąlygų:

- a) ne visi susitarimo dalyviai yra rezidentai mokesčių tikslais toje pačioje jurisdikcijoje;
- b) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai tuo pačiu metu yra rezidentai mokesčių tikslais daugiau nei vienoje jurisdikcijoje;
- c) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai kitoje jurisdikcijoje vykdo verslo veiklą per toje jurisdikcijoje esančią nuolatinę buveinę, o susitarimas apima dalį tos nuolatinės buveinės verslo veiklos arba visą jos veiklą;
- d) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai kitoje jurisdikcijoje vykdo veiklą nebūdamas (-i) rezidentu (-ais) mokesčių tikslais arba neįsteigęs (-ę) toje jurisdikcijoje esančios nuolatinės buveinės;
- e) toks susitarimas gali turėti poveikį automatiniam informacijos mainams arba tikrojo savininko tapatybės nustatymui.

Šio straipsnio 18–25 punktų, 8ab straipsnio ir IV priedo tikslais susitarimas gali apimti ir susitarimų seriją. Susitarimas gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį;

19. praneštinis tarpvalstybinis susitarimas – bent vieną iš IV priede nurodytų požymių turintis tarpvalstybinis susitarimas;
20. požymis – IV priede išvardyta tarpvalstybinio susitarimo ypatybė ar savybė, kurios buvimas rodo, kad esama galimos mokesčių vengimo rizikos;
21. tarpininkas – asmuo, kuris rengia praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, siūlo jį rinkoje, organizuoja jo įgyvendinimą, pateikia jį įgyvendinti arba jį administruoja.

Tai taip pat yra asmuo, kuris, atsižvelgdamas į atitinkamus faktus ir aplinkybes ir remdamasis turima informacija bei atitinkamomis ekspertinėmis žiniomis ir suvokimu, būtinai siekiant teikti tokias paslaugas, žino arba pagrįstai tikėtina žino, kad jis tiesiogiai arba tarpininkaujant kitiems asmenims teikė pagalbą, paramą ar konsultacijas, susijusias su praneštinu tarpvalstybinio susitarimo rengimu, siūlymu rinkoje, įgyvendinimo organizavimu, pateikimu jį įgyvendinti arba jo administravimu. Bet kuris asmuo turi teisę pateikti įrodymų, kad toks asmuo nežinojo ir pagrįstai tikėtina negalėjo žinoti, kad tas asmuo yra susijęs su praneštinu tarpvalstybinio susitarimu. Tuo tikslu tas asmuo gali nurodyti visus susijusias faktus ir aplinkybes, taip pat turimą informaciją, ir remtis savo atitinkamomis ekspertinėmis žiniomis ir suvokimu.

Asmuo laikomas tarpininku tik jei tenkina bent vieną iš šių papildomų sąlygų:

- a) yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje;
 - b) turi nuolatinę buveinę valstybėje narėje, per kurią teikiamos su susitarimu susijusios paslaugos;
 - c) yra įsteigęs valstybėje narėje arba jam taikomi valstybės narės įstatymai;
 - d) valstybėje narėje yra registruotasis profesinės asociacijos, teikiančios teises, mokesčių ar konsultavimo paslaugas, narys;
22. atitinkamas mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam sudarytos sąlygos įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kuris yra pasirengęs įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kuris įgyvendino tokio susitarimo pirmą etapą;

23. asocijuotoji įmonė 8ab straipsnyje – asmuo, su kitu asmeniu susijęs bent vienu iš šių būdų:
- asmuo dalyvauja valdant kitą asmenį, t. y. tam kitam asmeniui gali daryti reikšmingą įtaką;
 - asmuo dalyvauja kontroliuojant kitą asmenį, t. y. turi daugiau kaip 25 % balsavimo teisių;
 - asmuo valdo dalį kito asmens kapitalo, t. y. turi nuosavybės teisę, pagal kurią tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 % kapitalo;
 - asmuo turi teisę į 25 % ar daugiau kito asmens pelno.

Jei daugiau nei vienas asmuo dalyvauja, kaip nurodyta a – d punktuose, valdant ar kontroliuojant tą patį asmenį, arba valdo dalį jo kapitalo, arba turi teisę į jo pelną, visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.

Jei tie patys asmenys dalyvauja, kaip nurodyta a – d punktuose, valdant ar kontroliuojant kelis asmenis, arba valdo dalį jų kapitalo, arba turi teisę į jų pelną, visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.

Šio punkto tikslais laikoma, kad asmuo, kuris kartu su kitu asmeniu imasi veiksmų tam tikro subjekto balsavimo teisių arba nuosavybės teise priklausančio kapitalo atžvilgiu, dalyvauja valdant visas to subjekto balsavimo teises ar nuosavybės teise priklausančią kapitalą, kuriuos turi tas kitas asmuo.

Netiesioginio dalyvavimo atveju atitiktis c punkte nustatytiems reikalavimams nustatoma dauginant turimas pavaldžių įmonių dalis. Jei asmuo turi daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, laikoma, kad jis turi 100 % balsavimo teisių.

Asmuo, jo sutuoktinis ir jo tiesiosios aukštutinės arba žemutinės giminystės linijos giminaičiai laikomi vienu asmeniu;

24. rinkai skirtas susitarimas – tarpvalstybinis susitarimas, kuris yra parengtas, siūlomas rinkoje, paruoštas įgyvendinti arba pateiktas įgyvendinti, be būtinybės iš esmės jį pritaikyti;
25. individualizuotas susitarimas – tarpvalstybinis susitarimas, kuris nėra rinkai skirtas susitarimas.“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„8ab straipsnis

Privalomų automatinių informacijos apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus mainų apimtis ir sąlygos

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų jų žinomą, turimą arba valdomą informaciją apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus per 30 dienų nuo:

- dienos, kai praneštinus tarpvalstybinis susitarimas yra pateikiamas įgyvendinti, arba
- dienos, kai praneštinus tarpvalstybinis susitarimas yra parengtas įgyvendinti, arba
- kai atlikti pirmieji praneštinio tarpvalstybinio susitarimo įgyvendinimo veiksmai,

atsižvelgiant į tai, kuris elementas įvyksta pirmiau.

Neatsižvelgiant į pirmą pastraipą, 3 straipsnio 21 punkto antroje pastraipoje nurodytų tarpininkų taip pat reikalaujama informaciją pateikti per 30 dienų pradėdant nuo dienos, kai jie tiesiogiai arba padėdant kitiems asmenims suteikė pagalbą, paramą arba konsultacijas.

2. Rinkai skirtų susitarimų atveju valstybės narės imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkas kas 3 mėnesius pateiktų periodinį pranešimą, kuriame būtų pateikta atnaujinta praneština informacija, kaip nurodyta 14 dalies a, d, g ir h punktuose, kuri buvo gauta nuo paskiausio pranešimo pateikimo.

3. Jeigu tarpininkas yra atsakingas už informacijos apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus pateikimą daugiau nei vienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, tokia informacija pateikiama tik toje valstybėje narėje, kuri pirma atitinka toliau pateiktame sąraše išvardytus kriterijus:

- valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra rezidentas mokesčių tikslais;

- b) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas turi nuolatinę buveinę, per kurią teikiamos su susitarimu susijusios paslaugos;
- c) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra įsisteigęs arba kurios teisė reglamentuoja jo veiklą;
- d) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra registruotasis profesinės asociacijos, teikiančios teisinės, mokesčių ar konsultavimo paslaugas, narys.

4. Jeigu pagal 3 dalį yra kelios prievolės teikti informaciją, tarpininkas atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad ta pati informacija buvo pateikta kitoje valstybėje narėje.

5. Kiekviena valstybė narė gali imtis būtinų priemonių, kuriomis tarpininkams suteikiama teisė būti atleistiems nuo prievolės pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, jeigu tokios prievolės pateikti informaciją įgyvendinimu būtų pažeidžiama profesinė paslaptis pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę. Tokiomis aplinkybėmis kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai nedelsdami praneštų kitiems tarpininkams arba, jeigu kitų tarpininkų nėra, atitinkamam mokesčių mokėtojui apie savo prievolės pranešti pagal 6 dalį.

Pirmoje pastraipoje numatyta teisė būti atleistiems nuo prievolės tarpininkai gali naudotis tik jei vykdo veiklą nepažeisdami atitinkamų nacionalinės teisės aktų, kuriais apibrėžiama jų profesija.

6. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tais atvejais, kai tarpininko nėra arba kai tarpininkas praneša atitinkamam mokesčių mokėtojui arba kitam tarpininkui apie naudojimąsi teise būti atleistam nuo prievolės pagal 5 dalį, prievolė pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tenka kitam tarpininkui, apie kurį pranešta, arba, jeigu tokio tarpininko nėra, atitinkamam mokesčių mokėtojui.

7. Atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuriam tenka prievolė pranešti, informaciją turi pateikti per 30 dienų, pradedant nuo dienos, kai praneštinis tarpvalstybinis susitarimas tam atitinkamam mokesčių mokėtojui pateikiamas įgyvendinti, arba kai atitinkamas mokesčių mokėtojas tą susitarimą parengia įgyvendinimui, arba kai atlikti pirmieji įgyvendinimo veiksmai atitinkamo mokesčių mokėtojo atžvilgiu, atsižvelgiant į tai, kuris elementas įvyksta pirmiau.

Jeigu atitinkamas mokesčių mokėtojas turi prievolę pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą daugiau nei vienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, tokia informacija pateikiama tik tos valstybės narės, kuri pirma atitinka toliau išvardytus kriterijus, kompetentingoms institucijoms:

- a) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais;
- b) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas turi nuolatinę buveinę, kuri gauna naudos iš susitarimo;
- c) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas gauna pajamų ar pelno, nors atitinkamas mokesčių mokėtojas nėra rezidentas mokesčių tikslais ir neturi nuolatinės buveinės nė vienoje valstybėje narėje;
- d) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas vykdo veiklą, nors atitinkamas mokesčių mokėtojas nėra rezidentas mokesčių tikslais ir neturi nuolatinės buveinės nė vienoje valstybėje narėje.

8. Jeigu pagal 7 dalį yra kelios prievolės teikti informaciją, atitinkamas mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad ta pati informacija buvo pateikta kitoje valstybėje narėje.

9. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tuo atveju, kai yra daugiau nei vienas tarpininkas, prievolė pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tektų visiems su tuo praneštinu tarpvalstybinio susitarimu susijusiems tarpininkams.

Tarpininkui netaikoma prievolė pateikti informaciją tik tuo atveju, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją, nurodytą 14 dalyje, jau yra pateikęs kitas tarpininkas.

10. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tuo atveju, kai prievolė pateikti informaciją tenka atitinkamam mokesčių mokėtojui ir kai yra daugiau nei vienas atitinkamas mokesčių mokėtojas, atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris turi pateikti informaciją pagal 6 dalį, yra tas, kuris pirmas atitinka toliau išvardytus kriterijus:

- a) atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris susitarė dėl praneštinio tarpvalstybinio susitarimo su tarpininku;
- b) atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris valdo susitarimo įgyvendinimą.

Bet kuriam atitinkamam mokesčių mokėtojui prievolė pateikti informaciją netaikoma tik tuo atveju, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją, nurodytą 14 dalyje, jau yra pateikęs kitas atitinkamas mokesčių mokėtojas.

11. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad visi atitinkami mokesčių mokėtojai pateiktų mokesčių administratoriui informaciją apie jų naudojimąsi susitarimu už kiekvienus metus, kai jie juo naudojami.
12. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai ir atitinkami mokesčių mokėtojai pateiktų informaciją apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus, kurių įgyvendinimo atžvilgiu pirmųjų veiksmų imtasi nuo šios direktyvos įsigaliojimo iki jos taikymo pradžios dienos. Tarpininkai ir atitinkami mokesčių mokėtojai atitinkamai pateikia informaciją apie šiuos praneštinius tarpvalstybinius susitarimus ne vėliau kaip 2020 m. rugpjūčio 31 d.
13. Kompetentinga valstybės narės, kurioje informacija pateikta pagal šio straipsnio 1–12 dalis, institucija automatiniais būdais perduoda šio straipsnio 14 dalyje nurodytą informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, laikydamasi pagal 21 straipsnį priimtų praktinių nuostatų.
14. Informaciją, kurią valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti pagal 13 dalį, turi sudaryti šie elementai, jeigu taikytina:
- identifikaciniai tarpininkų ir atitinkamų mokesčių mokėtojų duomenys, įskaitant jų vardus, pavardes ar pavadinimus, gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), gyvenamąją vietą mokesčių tikslais, MMIN, taip pat, atitinkamais atvejais, asmenų, kurie yra su atitinkamu mokesčių mokėtoju susijusios asocijuotosios įmonės, duomenys;
 - išsami informacija apie IV priede išdėstytus požymius, dėl kurių tarpvalstybinis susitarimas laikomas praneštinu;
 - praneštino tarpvalstybinio susitarimo turinio santrauka, įskaitant nuorodą į įprastą tokio susitarimo pavadinimą (jei toks yra), ir abstraktus atitinkamos verslo veiklos ar susitarimų apibūdinimas, neatskleidžiant komercinės, pramoninės ar profesinės paslapties, komercinio proceso arba informacijos, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai;
 - data, kai atlikti arba bus atlikti pirmieji praneštino tarpvalstybinio susitarimo įgyvendinimo veiksmai;
 - išsami informacija apie nacionalines nuostatas, kurios sudaro praneštino tarpvalstybinio susitarimo pagrindą;
 - praneštino tarpvalstybinio susitarimo vertė;
 - nustatyta atitinkamo (-ų) mokesčių mokėtojo (-ų) valstybė narė ir visos kitos valstybės narės, kurios gali būti susijusios su praneštinu tarpvalstybinio susitarimu;
 - identifikaciniai bet kurio kito valstybėje narėje esančio asmens, kuriam praneštinas tarpvalstybinis susitarimas gali daryti poveikį, duomenys, nurodant, su kuriomis valstybėmis narėmis toks asmuo yra susijęs.
15. Faktas, jog mokesčių administratorius nesiima jokių veiksmų reaguodamas į praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, nereiškia to susitarimo galiojimo ar mokesstinės tvarkos pripažinimo.
16. Kad palengvintų šio straipsnio 13 dalyje nurodytus informacijos mainus, Komisija, vykdydama 20 straipsnio 5 dalyje numatytą standartinės formos nustatymo procedūrą, priima šiam straipsniui įgyvendinti būtinas praktines nuostatas, įskaitant priemones, skirtas šio straipsnio 14 dalyje išdėstytos informacijos teikimui standartizuoti.
17. Komisija neturi teisės susipažinti su 14 dalies a, c ir h punktuose nurodyta informacija.
18. Automatiniai informacijos mainai turi būti atlikti per vieną mėnesį nuo ketvirčio, kurį informacija buvo pateikta, pabaigos. Pirmą kartą informacija turi būti perduota ne vėliau kaip 2020 m. spalio 31 d.;
- 3) 20 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:
- „5. Komisija, laikydamasi 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, patvirtina standartinės formos, įskaitant lingvistines nuostatas, šiais atvejais:
- automatiniams informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainams pagal 8a straipsnį – anksčiau nei 2017 m. sausio 1 d.;
 - automatiniams informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus mainams pagal 8ab straipsnį – anksčiau nei 2019 m. birželio 30 d.

Tose standartinėse formose pateikiami tik 8a straipsnio 6 dalyje ir 8ab straipsnio 14 dalyje išvardyti informacijos mainų komponentai ir kiti su tais komponentais susiję laukeliai, kurie būtini atitinkamai 8a ir 8ab straipsniuose nustatytiems tikslams pasiekti.

Pirmoje pastraipoje nurodytomis lingvistinėmis nuostatomis valstybėms narėms netrukdoma 8a ir 8ab straipsniuose nurodytą informaciją pateikti bet kuria Sąjungos oficialiąja kalba. Tačiau tokiomis lingvistinėmis nuostatomis gali būti nustatyta, kad pagrindiniai tokios informacijos elementai taip pat siunčiami kita oficialiąja Sąjungos kalba.“;

4) 21 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8a straipsnio 1 ir 2 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia tam registruui techninę bei logistinę paramą.

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8ab straipsnio 13, 14 ir 16 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia tam registruui techninę bei logistinę paramą.

Su tame registre užregistruota informacija susipažinti gali visų valstybių narių kompetentingos institucijos. Su tame registre užregistruota informacija susipažinti gali ir Komisija, tačiau ji turi laikytis atitinkamai 8a straipsnio 8 dalyje ir 8ab straipsnio 17 dalyje nustatytų apribojimų. Laikydamosi 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros Komisija priima reikiamas praktines nuostatas.

Kol tas saugus centrinis registras pradės veikti, 8a straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 8ab straipsnio 13, 14 ir 16 dalyse numatyti automatiniai mainai vykdomi pagal šio straipsnio 1 dalį ir laikantis taikytinų praktinių nuostatų.“;

5) 23 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės Komisijai pateikia metinį 8, 8a, 8aa ir 8ab straipsniuose nurodytų automatinių informacijos mainų veiksmingumo vertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato to metinio vertinimo pateikimo formą ir sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

6) 25a straipsnis pakeičiamas taip:

„25a straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva ir susijusių su 8aa ir 8ab straipsniais, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.“;

7) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Komisija kas penkerius metus nuo 2013 m. sausio 1 d. teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą.

2. Valstybės narės ir Komisija kas dvejus metus nuo 2020 m. liepos 1 d. įvertina IV priedo aktualumą ir Komisija pateikia Tarybai ataskaitą. Prie ataskaitos, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

8) pridedamas IV priedas, kurio tekstas pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2018 m. gegužės 25 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. GORANOV

PRIEDAS

„IV PRIEDAS

POŽYMAI

I dalis. Pagrindinės naudos kriterijus

Į bendruosius A kategorijos ir specialiuosius B kategorijos bei C kategorijos 1 dalies b punkto i papunkčio, c ir d punktų požymius gali būti atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie atitinka pagrindinės naudos kriterijų.

Laikoma, kad atitiktis tam kriterijui užtikrinta, jeigu įmanoma nustatyti, kad pagrindinė nauda arba viena iš pagrindinių naudų, kurios, atsižvelgiant į visus atitinkamus faktus ir aplinkybes, asmuo gali pagrįstai tikėtis iš susitarimo, yra mokestinės naudos gavimas.

Atsižvelgiant į požymį pagal C kategorijos 1 dalį, vien tai, kad esama sąlygų, išdėstytų C kategorijos 1 dalies b punkto i papunktyje, c ar d punktuose, negali būti laikoma priežastimi padaryti išvadą, kad susitarimas atitinka pagrindinės naudos kriterijų.

II dalis. Požymių kategorijos

A. Bendrieji požymiai, susiję su pagrindinės naudos kriterijumi

1. Susitarimas, kuriuo atitinkamas mokesčių mokėtojas arba susitarimo dalyvis įsipareigoja laikytis konfidencialumo sąlygos, pagal kurią jis gali būti įpareigotas kitiems tarpininkams ar mokesčių administratoriams neatskleisti, kokių būdu tas susitarimas galėtų suteikti mokestinės naudos.
2. Susitarimas, kuriuo tarpininkas turi teisę gauti mokestį (arba palūkanas, atlygį už finansavimo išlaidas ir kitokius mokėjimus) už tą susitarimą, o tas mokestis nustatomas atsižvelgiant į:
 - a) mokestinės naudos, gautos iš susitarimo, sumą arba
 - b) tai, ar susitarimas iš tikrųjų suteikė mokestinės naudos. Tai apimtų tarpininko įpareigojimą grąžinti visus mokesčius arba jų dalį, jei mokestinės naudos, kurios tikėtasi iš susitarimo, negauta visai arba gauta tik jos dalis.
3. Susitarimas, kurio dokumentai ir (arba) struktūra iš esmės yra standartiniai, ir jis yra prieinamas daugiau nei vienam atitinkamam mokesčių mokėtojui ir jo nereikia iš esmės pritaikyti, kad būtų galima jį įgyvendinti.

B. Specialieji požymiai, susiję su pagrindinės naudos kriterijumi

1. Susitarimas, kuriuo susitarimo dalyvis imasi dirbtinių veiksmų, kuriais išigyjama nuostolingai dirbanti bendrovė, tokios bendrovės pagrindinė veikla nutraukiama ir jos nuostoliai panaudojami siekiant sumažinti savo mokestinę prievolę, be kita ko, perkeltiant tuos nuostolius į kitą jurisdikciją arba paspartinant naudojimąsi tais nuostoliais.
2. Susitarimas, kurio poveikis apima pajamų konvertavimą į kapitalą, dovanas ar kitų kategorijų pajamas, kurių apmokestinamo norma yra mažesnė arba kurie iš viso nėra apmokestinami.
3. Susitarimas su numatytais žiediniais sandoriais, kuriuos atliekant lėšos pervedamos žiediniu principu, t. y. įtraukiant tarpinius subjektus, neatliekančius jokios pirminės komercinės funkcijos, arba atliekant sandorius, kurie kompensuoja ar panaikina vienas kitą arba pasižymi kitomis panašiomis savybėmis.

C. Specialieji požymiai, susiję su tarpvalstybiniais sandoriais

1. Susitarimas, susijęs su atskaitomais tarpvalstybiniais mokėjimais, atliekamais tarp dviejų ar daugiau asocijuotųjų įmonių, jeigu tenkinama bent viena iš šių sąlygų:
 - a) gavėjas nėra rezidentas mokesčių tikslais jokioje mokesčių jurisdikcijoje;
 - b) gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais tam tikroje jurisdikcijoje, tačiau toje jurisdikcijoje:
 - i) netaikomas joks pelno mokestis arba taikomo pelno mokesčio tarifas yra lygus arba beveik lygus nuliui; arba
 - ii) ta jurisdikcija įtraukta į trečiųjų šalių jurisdikcijų, kurios valstybių narių kartu arba pagal EBPO sistemą yra įvardytos kaip nebendradarbiaujančios jurisdikcijos, sąrašą;

- c) mokėjimas yra visiškai neapmokestinamas toje jurisdikcijoje, kurioje gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais;
 - d) mokėjimui taikomas lengvatinis mokesčių režimas jurisdikcijoje, kurioje gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais.
2. To paties turto nusidėvėjimas atskaitomas daugiau nei vienoje jurisdikcijoje.
 3. Prašoma atleidimo nuo dvigubo apmokestinimo už tas pačias pajamas ar kapitalą daugiau nei vienoje jurisdikcijoje.
 4. Sudarytas susitarimas, kuriame numatytas turto perkėlimas, o suma, laikoma mokėtina už turtą tose jurisdikcijose, labai skiriasi.

D. Specialieji požymiai, susiję su automatiniais informacijos mainais ir tikrąja nuosavybe

1. Susitarimas, dėl kurio gali būti pažeidžiama prievolė teikti informaciją pagal teisės aktus, kuriais įgyvendinami Sąjungos teisės aktai, arba pagal bet kuriuos lygiaverčius susitarimus dėl automatinio finansinių sąskaitų informacijos mainų, įskaitant susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, arba kuris pasinaudoja tuo, kad tokių teisės aktų ar susitarimų nėra. Pagal tokius susitarimus bent:
 - a) naudojama sąskaita, produktas arba investicija, kuri nėra arba jų tikslas nėra būti finansine sąskaita, tačiau turi savybių, kurios iš esmės yra panašios į finansinių sąskaitų savybes;
 - b) vykdomas finansinių sąskaitų arba turto perkėlimas į jurisdikcijas, kurioms neprivalomi automatiniai finansinių sąskaitų informacijos mainai su atitinkamo mokesčių mokėtojo gyvenamosios vietos valstybe, arba naudojamos tokios jurisdikcijos;
 - c) pajamos ir kapitalas perklasifikuojami į produktus ar mokėjimus, kuriems netaikomi automatiniai finansinių sąskaitų informacijos mainai;
 - d) finansų įstaiga arba finansinė sąskaita arba joje esantis turtas perkeliama arba paverčiama į finansų įstaigą arba finansinę sąskaitą arba turtą, kuriems netaikoma prievolė teikti informaciją pagal automatinio finansinių sąskaitų informacijos mainų procedūrą;
 - e) naudojamos juridiniai subjektai, susitarimai ar struktūromis, kuriais panaikinamas arba siekiama panaikinti vieno ar daugiau sąskaitų turėtojų arba kontroliuojančiųjų asmenų prievolė teikti informaciją pagal automatinio finansinių sąskaitų informacijos mainų procedūrą;
 - f) sudaromi susitarimai, kuriais pažeidžiamos arba išnaudojamos finansinių įstaigų taikomos deramo tikrinimo procedūros, kuriomis jos siekia laikytis savo prievolių pranešti finansinių sąskaitų informaciją, spragos, be kita ko, naudojamos jurisdikcijomis, kuriose kovą su pinigų plovimu reglamentuojančių teisės aktų vykdymo užtikrinimo tvarka yra netinkama arba nepakankamai griežta arba juridiniams asmenims ar juridiniams vienetams taikomi skaidrumo reikalavimai yra maži.
2. Susitarimas, kurį sudaro neskaidri teisinės arba tikrosios nuosavybės grandinė pasinaudojant asmenimis, juridiniais vienetais ar struktūromis:
 - a) kuriais naudojantis nevykdoma arba kurie nevykdo faktinės ekonominės veiklos, pasitelkiant tinkamus darbuotojus, įrangą, turtą ir patalpas, ir
 - b) kurie yra įsteigti, valdomi, gyvena, yra kontroliuojami arba įsikūrę bet kurioje jurisdikcijoje, kuri nėra tokių asmenų, juridinių vienetų ar struktūrų turimo turto tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) gyvenamosios vietos jurisdikcija, ir
 - c) jeigu tokių asmenų, juridinių vienetų ar struktūrų tikrųjų savininkų, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849, neįmanoma nustatyti.

E. Specialieji požymiai, susiję su sandorių kainodara

1. Susitarimas, į kurį įtrauktas vienašališkų apsaugos taisyklių naudojimas.
2. Susitarimas, pagal kurį numatytas sunkiai įvertinamo nematerialiojo turto perdavimas. „Sunkiai įvertinamo nematerialiojo turto“ sąvoka apima nematerialųjį turtą arba teises į nematerialųjį turtą, kurie jų perdavimo iš vienos asocijuotosios įmonės į kitą metu:
 - a) neturi patikimo palyginamo atitiktens ir

- b) tuo metu, kai sandoriai buvo sudaryti, būsimų pinigų srautų arba pajamų, kurias tikėtasi gauti iš perduoto nematerialiojo turto, prognozės arba prielaidos, kuriomis remtasi vertinant nematerialųjį turtą, yra labai nepatikimos, todėl labai sudėtinga nustatyti galutinės nematerialiojo turto sėkmės lygį perdavimo metu.
3. Susitarimas, į kurį įtrauktas funkcijų ir (arba) rizikos, ir (arba) turto tarpvalstybinis perdavimas grupės viduje, jeigu perdavėjo ar perdavėjų planuojamos metinės pajamos neatskaičius palūkanų ir mokesčių (EBIT) trejų metų po perdavimo laikotarpiu būtų mažesnės nei 50 % to perdavėjo ar perdavėjų planuotų metinių EBIT, jei perdavimas nebūtų įvykęs.“
-